

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Vt beata Maria Magdalena bifariam optimam elegerit partem, & cuiusmodi
fuerit eius post conuersionem vitæ institutum. Sermo VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

inhærens, angelicam magis, quam humanam ducebat vitam in terra. Et hic duo fuerunt oscula alia: alterum quidem, quod in ordine esset secundum, ad manus, quasi per gradus ab imis ad summa se leuando, quod (vt dixi) proficientem, seu actiuam vitam significat, in qua beata Magdalena postquam ad pedes Domini peccata deposuerat, sanctitatē induerat, & (vt verbis vtar diuini Bernardi) Aethyopissa pellem mutauerat, in nouum restituta candorem, fiducialiter ad manus Dñi se erigebat, siue spiritali dūtaxat, siue etiā corporali osculo, pro recepta gratia gratias agens. Cognoscebat. n. q̄ & q̄lis ante fuerat qualis modo, & per quem facta esset. Sciebat quoque, q̄ qui dederat ei pœnitendi voluntatem ac resurgendi facultatem, adderet etiam necesse foret continendi virtutem, quandoquidem nihil ei prodesset tunicam suam, si iterum indueret illam: aut postquam lauisset pedes suos, rursus inquinaret illos: quin potius opus fore vt sibi decorem adderet continentia, dignos pœnitentia fructus, opera iustitia, indumenta pietatis: quæ quidem à Christo accipiendo, & in illis se exercēdo, ad manus eius osculum secundum dedit (siquidem ita fieri cernimus, vt recipiendo munus dantis osculemur manus) quod quid aliud fuit (vt bis dicam) quam vt post singularissimæ conuersionis & familiarissimæ conuersionis gratiam ad Christum inter excellentissimas virtutes, inter præcipua gratiarum munera sibi collata, nihil sibi ascriberet, sed eius nomini (à quo habebat omnia) daret gloriam. Sic nobis quoque ornatum vitæ eius actiua, hoc est virtutes, videlicet humilitatem, mansuetudinem, continentiam, compassionem, pietatis amore imitari satagentibus, sicut absque industrijs nostris & laboribus nihil est sperandum, ita de eisdem non est præsumendum, sed de manu gratia eius cuncta expectare, & pro receptis osculum gratitudinis decet nos non omittere, ne & quæ recepimus, & quæ recipere poteramus, vtraque nobis subtrahantur. Porro, de tertio oris osculo quod beata Magdalena non tam dedit, quam accepit, quod verè contemplationis, mundi cordibus, perfectis tantum & Dei amore flagrantibus datur gustandum ego vt huius inexpertus, vobis tractādum, quærendum & experiendum (quandoquidem nemo scit, nisi qui accepit) relinquo. Quod vobis beata Mariae Magdalene meritis concedat Iesus Christus eiusdem sanator & sponsus, qui sine fine viuunt & regnat in secula benedictus Amen.

Bernardus.

Cant. 3.

IN EADEM SOLENNITATE.

Vt beata Maria Magdalena bifariam optimam elegerit partem, & cuiusmodi fuerit eius post conuersionem vitæ institutum.

Sermo VI.

Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. Meministis fratres charissimi isthæc verba tum locutum esse Dominum, quando Martha sororem suam B. Mariam Magdalenam, cuius hodie solennitate lætamur, tanquam ociosam, accusauit, quibus eam non solum contra foris accusationem defendit, sed ipsum etiam illius tràquillum ocium in quieto Martha negotio antepofuit. Non timemus ne fortè errauerit Dominus, quia sapientia est. Error enim in Deum cadere non potest. *Maria, inquit,*

opt.

Partem optimam vt elegit B. Maria Magdalena in conuersione

Maria Magdalena qualis fuerit ante conuersionem.

Martha uanopere sororis lenocinia doluit.

Magdalena vt Christus induent sibi attrahere.

Conuersionem vt Magdalena incepit.

optimam partem elegit. Vbi nos conuenit paulò diligentius inuestigare atque perspicere, vt ipsa partem optimam elegerit. Et primo quidem eam elegit sui conuersione: quia uiam salutis uix perditionis, honestatem uitijs, amicitiam & gratiam Christi iugo & seruitio diaboli, regnum caelorum in terrore prætulit. Præterea non segniter, non repide, non dimidio, sed toto corde ad Deum conuersa, ad eò doluit, quod Deum offendisset, vt non solum lachrymas aut gemitus, sed profluuium etiam lachrymarum emitteret, quo Christi rigaret, lauaretq; pedes. Euangelica hoc ipsum nos docet historia, quæ hodie in Ecclesia solenniter recitatur, quæ abiecto diaboli lenocinio, facta est fidelis sponsa Christi. Erat enim mulier nobilis, opulenta, nihilominus uenustate, quam diuitijs præstans. Erat etiam iuuenula, atque profusus ad uoluptatum illecebras accommoda, profusus ad capiendas animas non aliter atque rete diaboli idonea. Vnebat suo arbitrio & quicquid amatoribus suis iucundum gratumq; didicit, amplectebatur, gloriabatur (vt fœminarum mos est, se amari, appeti atque cæteris præferri. Corde obscena cogitabat, & oculis perulandibus, morum uerborumq; lasciuia, atque ad eò uestibus cæteri q; quibus poterat, ornamentorum lenocinjs ac fucis, adolescentes in sui aspectum, admirationem, in amorem pelliciebat. Non fuit (vt piè credi potest) palam prostituta meretrix: ita tamen uiuebat, quod pudicitiam illius omnes mortuam iudicabant, omnes eam peccatricem, quæ obscenos amores in delitijs haberet, clamabant. Erat castis oculis illam videre fastidium, impudicis uenenum. Dum sic perditionis iter diabolo, mundo & carni seruans, ambularet, uehementer soror huius Martha lasciuia ipsius atque impudentiam gemit, atque ad uitam correctiorem illam reducere frustra tentauit. Cogitate nunc quomodo Martha Domini Iesu prædicationem frequentans, eius uerbis, moribus, aspectu atque miraculis uidebatur: quomodo Magdalenam sororem suam his quoque oblectari uidebatur, atque ut se comitaretur, Dominum Iesum uisura, auditurq; imitabat. Contemplemini quomodo misericors Dominus huius, id est, Martha pius studium attendens, super sorore quoque eius misericordiz oculos non diu continuit. Loquebatur foris prædicando, & inspirabat intus cor Maræ Magdalene molliendo: terrebat & quassabat cor eius adhuc superbum, & rursus iaciebat sagittas potentes, quibus amore illam (quæ tamen ad amandum tota prona erat) uulnerabat. Quid multa? Non destitit pius Dominus sermonem eiusmodi ad turbam uniuersam huic negotio congruum facere, ut frigidum cor Maræ, mundi amore uidelicet congelatum, amore diuino solueretur ad huius solis splendorem calefactum. Non destitit etiam in cor Magdalene scintillas doloris & amoris immittere, donec corde eius mutato, tota perturbata, anxia, hæsitabunda, gemens atque sibi displicens, domum rediret.

Itaq; dum cordis tam ostium pulsanti inuitantiq; Iesu aperiret, totus ipse Dominus in cor eius ingressus est, adeoq; in odium uitorum & in amorem uirtutum, mutatione felici succendit, ut ne momento quidem carnalis suæ conuersationi in hærens uellet. Verum cum statueret altera die sequenti Dominum prædicantem accedere, tam diu se continere non potuit, sed crumpebat

relicta domo, quærebat quem in corde suo iam habitantem & operantem gestabat. Quem inuitatum discens in domo leprosi pharisæi, non potuit expe-
 stare donec ex prandio surgeret Dominus Iesus, sed ad conuiuas flens & gemens domum intrauit: quia odiebat peccata sua, detestabatur vitam suam
 malam, ex qua sanari oprabat & liberari. Iesus autem dissimulabat, foris, & intus in corde illius ipsam trahebat. Maria accedebat tota verecunda, nõ audens in Christi faciem stare, sed retro ad pedes eius accedens, erumpente fluuio lachrymarum, pedes eius lauit, capillis terfit, & osculis linxit. O quid tũ sensit in corde suo? Certè elegit optimam partem in sua conuersione, humilitatem, verecundiam, confessionem, quia et si ore tacebat, opere tamen & lachrymis clamabat se peccatricem. Secundo, elegit optimam partem, quia elegit Christum, elegit vitæ sanctitatem, dilectionis, contemplationis, & virtutum perfectionem. Quis ita conuersus post peccatum ad Deum, tanta integritatis perfectione perseveranter Deo adhæsit, vt Maria Magdalena? Quis tam feruenter Christum dilexit, vt Maria Magdalena? Quis tam fideliter constanterq; inter omnia aduersa eidem astitit, vt Maria Magdalena? Quis post eius mortem ita fidelitatem & dilectionem seruauit, vt Maria Magdalena?

Ipsa postquam semel in gratia suscitata fuit à peccato, non est lapsa, non est auersa à Deo. Ipsa Christum vt indiuidua comes & discipula vbiq; secuta est. Ipsa omnibus curis & cogitationibus relictis, vni Christo vacauit, sedendo ad pedes eius, & auscultando prædicationes eius. Ipsa tempore passionis Apostolis fugientibus Christo morienti sub cruce astitit. Ipsa eum sepeliuit. Ipsa sepultum quæsiuit. Ipsa die Paschæ recedentibus alijs & desperantibus de Christo, apud sepulchrum etiam vacuum sola mansit: vt quia amiserat magistrum, saltem sepulchrum eius ex amore custodiret. Ipsa hortulano (vt purabat) loquens, dum illum Christum esse cognosceret, præ amore & gaudio oblita sexum femineum inter brachia rediuuium amplecti & osculari voluit. Quod Christus non admittens, benedicta manu sua frontem eius tetigit, & ne id faceret prohibuit, dicens: *Noli me tangere*. Eam ob causam illa, quæ in fronte mulieris sanctæ tunc à gloriosa manu Domini tacta est, incorrupta post mortem vsque hodie mansit. Ipsa post Pentecosten singulari autoritate Spiritus sancti, quo vtebatur doctore & magistro, in Massiliæ partibus palam Christum euangelizauit. Ipsa tandem amatoris sui Christi derisio flagrans, mundum pertusa arctissimæ rupi se inclusit, in cuius specu XXX. annis mundo incognita Deo soli sola vacauit. Ipsa septenis horis in æra ab angelis eleuata cœlestes concentus audiuit. Ipsa ad purgatorium ducta, vt patientium ibi miseretur atque reducta, oratione atque sui castigatione multas inde animas liberauit. Ipsa triginta annis absque humano cibo, cœlesti tantum consolatione refecta, vixit. In omnibus igitur B. Maria Magdalena perfectissimam, excellentissimam, atque optimam partem elegit. O quantus, quam immensus Dei amor illius animum occuparat: Viuebat quidem in illa vasta eremo cunctis inaccessa mortalibus, & omni humano solatio destituta, sed ardentissimus Christi amor ineffabiles spiritus consolationes illi pariebat. Sæpius diuinis recreata esse visitationibus quis ambigat? Sed quia rursus sese dilectus abscondebatur ad tempus, vt auidius desideraretur, miro cruciabatur pij amoris ardore B. Magdalena, nec sibi à lachry-

Partem optimam, hoc est, Christum vt elegerit Magdalena.

Magdalena post conuersionem studia & exercitia qua lia fuerint. Luc. 10. Mar. 26. & 27. Ioan. 19. 20. Matt. 15. 16. Luc. 23. 24. Ioan. 20.

caro Ibidem: Magdalena post Pentecosten quid egerit.

Cantic 2.
Languor a-
monis quid
fit.

Fames ani-
mæ quid fit.

mis temperabat, donec optato sui sponsi, quem sibi ceu partem optimam legerat, aspectu rursus frueretur. Interim necesse erat præ amore languere nimium illius, & sapius clamare ad ciues cœlestis Hierusalem: *Nunciato dilecto, quia amore languet.* Hic autem amoris languor nihil erat aliud, vt antea dicitur quidam, nisi tædium impatientis desiderij sui, quo necesse erat affici mentem illius vehementer amantem absente dilecto. O præsens absentia, & absens præsentia dilecti tui anima benedicta, qui simul perdebatur & habebatur. Non enim poterat satiari desiderio, quæ non nisi desiderare concupiscit. Fames enim animæ desiderium est. Et licet ardentissimo illius desiderio crebrè satisfaceret ille quem vnice suspirabat Dominus Iesus, non tamen erat illa perfecta satietas: siquidem rursus subtrahebat sese, donec tandem opportuno tempore ruptis corpore vinculis, iussit eam ad suos venire amplexus, & sua præsentia longe optatissima absque vlla interruptione perfrui cœlis. Vbi nunc secura gaudet & regnat cum eodem dulcissimo sponso suo, parata omnibus ipsam sedulo implorantibus veniam & gratiam à Deo impetrare, cui est omnis honor & gloria in secula seculorum, Amen.

IN FESTIVITATE BEATISSIMÆ ANNÆ MATRIS gloriosæ semperque Virginis Mariæ.

Quod religiosè Anna pluribus sit nupta viris.

Sermo I.

B. Anna cur
rectè com-
paretur viti

Judic 9.

Apoc 1.
Ioan. 6.

EGO quasi vitis fructificavi suauitatem odoris, & flores mei fructus honoris & honestatis. Ecclesiastici XXIV. Non ociosum putemus fratres carissimi, quod Anna Beatissima comparetur viti: quandoquidem non modicam habet Anna vitis similitudinem, præsertim in Ecclesia, cui ipsa fructificauit, id est, cui post flores fructus produxit in odorem suauitatis. Sint eius flores tres ipsius filia, sint fructus è floribus prodeuntes eiusdem nepotes, puta Iesus Christus Dominus noster cum quinque Apostolis, & Ioseph iusto. Non absurdè igitur viti comparatur Anna, quandoquidem sicut vitis dilatans ramos ac palmites suos dum floret, dulci rebit odore, fructumque tandem producit suauissimum, quo Deum hominesque sanctificat, ita Anna beatissima, palmites suos, hoc est, sobolem, stirpem, ac posteritatem suam in vniuersum propagauit orbem, vnde suauissimos Ecclesia collegit fructus. Nam Dominus noster Iesus Christus botrus nobilissimus, suauissimusque, qui in crucis torculari expressus, suo nos lauat & inebriat sanguine, suo corpore cibatur, vnde prodijt nisi ex palmite seu flore huius odoriferæ vitis, hoc est, ex pudicissima Maria virgine filia Annæ? Deinde Iacobus minor, Ioseph iustus, Simon Zelotes, Iudas Thadæus, vnde orti sunt, nisi è flore huius amplissimæ vitis, hoc est, ex Maria Cleophæ, quæ Annæ fuit filia? Postremo neque Ioannes Euangelista idemque Apostolus, neque eius frater Iacobus maior nobis essent, nisi pulcherrimæ huius vitis, puta Annæ flos (Mariam Salomæ loquor) eos nobis germinasset. Videtis nunc quomodo vitis hæc speciosa propaginibus, floribus atque fructibus suis mundum repleuerit, vnde Ecclesia hausit odorem suauitatis, fructumque honoris & honestatis. Dum